

[Pia Dahl]

Vi må jo være enige om – det kunne jeg da også forstå på SF's ordfører ved førstebehandlingen, hr. Tommy Dinesen – at der skal gøres noget ved dette problem, men når det kommer til stykket, vil man altså ikke trykke på de rigtige knapper, når man skal stemme. Det er en engangskraftanstrengelse, vi skal gøre, for at rydde disse ventelister af vejen.

Når regeringspartierne skriver, at der allerede er gjort en ekstraordinær indsats, så kan vi sige: Ja, det kan da godt være, men det hjælper ikke meget på tallene, kan vi se. Man skriver, at der allerede er sket op mod en halvering af den gennemsnitlige ventetid. Ja, det har jeg ikke kunnet læse nogen steder. Jeg er meget interesseret i at få at vide, på hvilke områder der er opnået næsten en halvering af den gennemsnitlige ventetid.

Det er jo sådan, at der er kapacitet til at udføre de her operationer. Der er muligheder for at gøre noget ved det, hvis lægerne ellers får lov til det.

I det sidste par dage har der været skrevet i aviserne om, at kirurgerne med den arbejdstid, der nu er, ikke kan opretholde den ekspertise, de har i operationer, fordi de simpelt hen opererer alt, alt for lidt. De vil gerne, men det nytter jo ikke noget, at de skal afspadsere, når de gør en ekstra indsats. Lægerne vil naturligvis gerne have honorar for det, de gør. Der er også udmærket kapacitet ude i speciallægepraksis, hvis man ellers kunne få lov til at få betaling for det stykke arbejde, man gør. Men det er der altså nogle som sætter hindringer op for.

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge de partier, som har lagt navn til det, hvor i det her lovforslag der er tale om centrale normer og standarder, som der står i betækningsbidraget.

Lovforslaget går i al sin enkelhed ud på at sikre, at mennesker ikke får lov til at vente mere end tre måneder på at blive opereret. Det er da det mindste, vi herinde i Folketinget kan sørge for over for nødlidende mennesker. Der er 12.000, der venter på at blive opereret alene for grå stær.

Det fejler man af bordet herinde med en håndbevægelse og banaliserer det og siger: Nå ja, o.k., der er et problem dér, men det kan vi ikke rigtig tage os noget af. Vi skal hellere sørge for at give de arbejdsløse flere penge til at leve for og alt i alt sørge for, at den offentlige sektor

spiser så meget af de skatteydermidler, der er, i stedet for at prioritere på den eneste fornuftige måde, der er, som vi i Fremskridtspartiet gør, og sige: Afskaf de ventelister! Selv om det koster penge lige nu, sparer vi dem i den anden ende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget uden for betænkningen af Pia Dahl (FP) og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 244:

Forslag til lov om ændring af finansloven for 1989.

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Frømsat 11/5 89).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er efter ønske fastsat en taletid på 15 minutter for ordførerne i første omgang.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Nyrup Rasmussen (S):

Der er mindst seks stærke grunde til, at regeringen bør trække dette lovforslag tilbage, eller at et flertal i Folketinget bør sige nej til, at forslaget bliver en realitet. Hver eneste af de seks grunde er mere end tilstrækkelig hver for sig.

Det første og bedrøveligste for tilliden til vort politiske arbejde herinde er, at to af regeringspartierne med fremsættelsen af dette lovforslag og forslaget om pensionernes nulstilling rent